

عنوان مقاله:

بررسی سازه سنتی بادگیر

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی علوم و مهندسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

پرستو بهرامی ایوانکی

حامد کریمی زحمتی

زهره اعتمادی

خلاصه مقاله:

بادگیر از مظاهر و سبلمهای تمدن ایرانی است دقیقاً معلوم نیست اولین بادگیر در کدام شهر ایران ساخته شده ولی سفرنامه نویسان قرون وسطی بیشتر از بادگیرهای شهرهای کویری و گرم و خشک مانند یزد و گناباد و طبس، کرمان، بم و زاهدان نام برده‌اند ، بادگیر در استان هرمزگان بر فراز اتاق بادگیر ساخته می شود . اتاق بادگیر یا لوله که یک اتاق با پلان مستطیل است معمولا در موقعیتی واقع می گردد که امکان ورود بیشترین میزان باد مطلوب را به فضای داخلی از طریق بادگیر فراهم آورد همچنین دسترسی مناسبی به سایر فضاهای داخلی داشته باشد . اهمیت مواد تشکیل دهنده کالبد بادگیر به عنوان عنصری باکارکرد اقلیمی واضح میباشد. از مصالح بومآورد بوده است. در ضمن اینکه ملات بکار گرفته شده، گچ و ساروج میباشد که مانع نفوذ رطوبت به داخل جدارهای بادگیر میشود. از آنجا که سازه بادگیر به منظور در یافت باد با ارتفاعی بیشتر از ارتفاع خود ساختمان ساخته می شود و همچنین دهانه‌های مکنده باد نیز خود مقاومت آن را در برابر نیروهای جانبی کاهش میدهد، لذا عناصر پایدار نگهدارنده آن در مقابل نیروها اهمیت ویژه ای میابد که در این پژوهش به تفصیل به آن پرداخته می شود .

کلمات کلیدی:

سازه سنتی، بادگیر، انرژی پایدار، هرمزگان، لافت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/491623>

